Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

Część I

1940 | Ausgegeben zu Krakau, den 21. Dezember 1940 | Nr. 70

Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 21 grudnia 1940 r.

Inhalt / Treść

Zweite Verordnung über den Arbeitsfonds.

Vom 14. Dezember 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

§ 1 der Verordnung über den Arbeitsfonds vom 8. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 96) erhält folgenden Wortlaut:

„Das Gesetz über den Arbeitsfonds vom 16. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 22 Pos. 163) mit den Änderungen nach dem Gesetz vom 13. März 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 29 Pos. 235), der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republick Polen Nr. 94 Pos. 849), dem Gesetz vom 14. Juli 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 52 Pos. 401) und des § 23 Abs. 2 Nr. 3 der Verordnung über die Gewährung von Arbeitslosenhilfe vom 9. November 1940 (VBlGG. I S. 329) sowie die Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates über die Angestelltenversicherung vom 24. November 1927 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 106 Pos. 911) mit den Änderungen nach dem Gesetz vom 22. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 27 Pos. 229), dem Gesetz vom 28. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 51 Pos. 396), der Verordnung des Ministerrats des ehe-

Drugie rozporządzenie o Funduszu Pracy.

Z dnia 14 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

§ 1 rozporządzenia o Funduszu Pracy z dnia 9 marca 1940 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Ustawę o Funduszu Pracy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) z zmianami w myśl ustawy z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 235), rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849), ustawy z dnia 14 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 401) i § 23 ust. 2 p. 3 rozporządzenia o udzielaniu zapomóg dla bezrobotnych z dnia 9 listopada 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 329) jakoteż rozporządzenie prezydenta byłego państwa polskiego o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) z zmianami w myśl ustawy z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229), w myśl ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), rozporządzenia rady ministrów byłego państwa polskiego z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R.

maligen polnischen Staates vom 27. Dezember 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 102 Pos. 794), dem Gesetz vom 15. März 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 39 Pos. 347) und das Gesetz über die Arbeitslosenversicherung der Arbeiter vom 18. Juli 1924 in der einheitlichen Fassung vom 24. Juni 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 58 Pos. 555) mit den Änderungen nach der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 85 Pos. 649), der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 94 Pos. 849), dem Dekret des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates vom 14. Januar 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 3 Pos. 25) und des § 23 Abs. 2 Nr. 2 der Verordnung über die Gewährung von Arbeitslosenhilfe vom 9. November 1940 (VBlGG. I S. 329) sind mit folgenden Änderungen (§§ 2 bis 8) anzuwenden."

§ 2

Dem § 4 Abs. 2 wird als Satz 2 hinzugefügt:

„Die Beiträge zum Arbeitsfonds einschließlich der Arbeitslosenversicherungsbeiträge sind vom Arbeitgeber monatlich zu entrichten, und zwar jeweils bis zum 10. des Monats, der demjenigen Monat folgt, für den die Beiträge zu leisten sind."

§ 3

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 14. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

P. Nr. 102, poz. 794), ustawy z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 347) i ustawę o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. w jednolitym brzmieniu z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555) z zmianami według rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 649), rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849), dekretu prezydenta byłego państwa polskiego z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 25) i § 23 ust. 2 p. 2 rozporządzenia o udzielaniu zapomóg dla bezrobotnych z dnia 9 listopada 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 329) należy z następującymi zmianami (§§ 2 do 8) stosować."

§ 2

Do § 4 ust. 2 dołącza się jako zdanie 2:

„Opłaty na rzecz Funduszu Pracy łącznie z składkami ubezpieczeniowymi na wypadek bezrobocia winien pracodawca miesięcznie uiszczać, a mianowicie każdorazowo do dnia 10-go tego miesiąca, który następuje po miesiącu, za który należy uiścić składki."

§ 3

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 14 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Änderung der Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement und der Verordnung vom 16. März 1940 über das Personenstandsrecht der Deutschen im Generalgouvernement.

Vom 14. Dezember 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Der § 23 der Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement Verordnungsblatt GGP. I S. 57) erhält folgende Fassung:

„(1) Für die Form der Eheschließung gilt, sofern einer der Eheschließenden die deutsche Staatsangehörigkeit besitzt, deutsches Recht; die Ehe kommt nur zustande, wenn die Eheschließung vor einem deutschen Standesbeamten stattgefunden hat.

(2) In Rechtsstreitigkeiten wegen Nichtigkeit, Anfechtung oder Scheidung einer Ehe ist das deutsche Recht auch dann anwendbar, wenn eine deutsche Staatsangehörige vor dem 1. September 1939 einen Mann geheiratet hat, der weder deutscher Staatsangehöriger noch Volkszugehöriger ist."

§ 2

Der § 24 der Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement erhält folgende Fassung:

Rozporządzenie

celem zmiany rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie i rozporządzenia z dnia 16 marca 1940 r. o prawie stanu cywilnego Niemców w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 14 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

§ 23 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. I str. 57) otrzymuje następujące brzmienie:

(1) Co do formy zawarcia małżeństwa obowiązuje, o ile jeden z nupturientów posiada niemiecką przynależność państwową, prawo niemieckie; małżeństwo dochodzi do skutku tylko wtedy, gdy zawarcie małżeństwa miało miejsce przed niemieckim urzędnikiem stanu cywilnego.

(2) W sprawach spornych o nieważność, wzruszenie lub rozwód małżeństwa stosować należy prawo niemieckie również wtedy, gdy obywatelka niemiecka przed dniem 1 września 1939 r. poślubiła mężczyznę, który nie jest ani obywatelem niemieckim ani przynależnym do Narodu Niemieckiego.

§ 2

§ 24 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Den deutschen Staatsangehörigen stehen hinsichtlich der Anwendbarkeit des deutschen Personen- und Familienrechts die deutschen Volkszugehörigen gleich; dies gilt nicht für eine Frau, die einen Mann geheiratet hat oder heiratet, der weder deutscher Staatsangehöriger noch Volkszugehöriger ist. Als Heimatrecht im Sinne des § 22 Abs. 1 gilt das im Altreich geltende Recht.

(2) Für die Form der Eheschließung sowie für das in Rechtsstreitigkeiten wegen Nichtigkeit, Anfechtung oder Scheidung einer Ehe anzuwendende Recht gilt § 23 entsprechend.

(3) Auf Ehen männlicher deutscher Volkszugehöriger, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung geschlossen worden sind, ist das deutsche eheliche Güterrecht nicht anwendbar."

§ 3

Der § 4 der Verordnung vom 16. März 1940 über das Personenstandsrecht der Deutschen im Generalgouvernement (Verordnungsblatt GGP. I S. 104) erhält folgende Fassung:

„Eine Eheschließung wird nach deutschem Recht und durch den deutschen Standesbeamten nur dann beurkundet, wenn einer der Eheschließenden deutscher Staatsangehöriger oder Volkszugehöriger ist."

§ 4

Abschnitt IV der Durchführungsvorschrift vom 1. August 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 411) zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement tritt außer Kraft.

Krakau, den 14. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

(1) Na równi z obywatelami niemieckimi stoją pod względem stosowania niemieckiego prawa osobowego i familijnego osoby, przynależne do Narodu Niemieckiego; nie dotyczy to kobiety, która poślubiła lub poślubia mężczyznę, nie będącego ani obywatelem niemieckim ani przynależnym do Narodu Niemieckiego. Jako prawo ojczyste w myśl § 22 ust. 1 obowiązuje prawo, obowiązujące w „Altreich".

(2) Dla formy zawarcia małżeństwa, jak również dla prawa, które zastosować należy w sprawach spornych o nieważność, wzruszenie lub rozwód małżeństwa, obowiązuje § 23 odpowiednio.

(3) Do małżeństw osób męskich, będących przynależnymi do Narodu Niemieckiego, zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie należy stosować niemieckiego małżeńskiego prawa majątkowego.

§ 3

§ 4 rozporządzenia z dnia 16 marca 1940 r. o prawie stanu cywilnego Niemców w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. I str. 104) otrzymuje następujące brzmienie:

Zawarcie małżeństwa stwierdza się dokumentem tylko wtedy według prawa niemieckiego i przez niemieckiego urzędnika cywilnego, gdy jeden z nupturientów jest obywatelem niemieckim lub przynależnym do Narodu Niemieckiego.

§ 4

Rozdział IV postanowienia wykonawczego z dnia 1 sierpnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 411) do rozporządzenia o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie traci moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dnia 14 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Vereinheitlichung des Vermessungswesens im Generalgouvernement.

Vom 14. Dezember 1940

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Alle amtlichen Stellen und alle im Vermessungswesen tätigen Personen haben in Vermessungsangelegenheiten den Weisungen der Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Innere Verwaltung) Folge zu leisten.

§ 2

Alle in Aussicht genommenen Triangulierungen und Polygonisierungen sind vor Beginn der örtlichen Arbeiten dem zuständigen Distriktschef im Entwurf vorzulegen.

§ 3

Alle Neumessungen, die eine Fläche von mehr als 10 ha betreffen, sind vor Beginn der örtlichen Arbeiten der Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Innere Verwaltung) anzuzeigen. Diese bestimmt, ob und inwieweit diese Neumessungen durch ihr Vermessungspersonal durchgeführt werden.

Rozporządzenie

o ujednostajnieniu miernictwa w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 14 grudnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Wszystkie urzędy i wszystkie osoby, zatrudnione w miernictwie, winny w sprawach pomiarów stosować się do wskazówek Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 2

Projekty wszystkich zamierzonych prac triangulacyjnych i poligonowych winny być przed rozpoczęciem prac w polu przedkładane właściwemu Szefowi Okręgu.

§ 3

Wszystkie nowe pomiary, które dotyczą powierzchni ponad 10 ha, należy przed rozpoczęciem prac w polu zgłosić Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Spraw Wewnętrznych), który postanawia, czy i o ile te pomiary wykonywać ma jego personel pomiarowy.

§ 4

Die für die Anlegung eines einheitlichen Vermessungswerkes wichtigen Akten, Karten und Pläne sind in besonderen Plankammern zu sammeln, die bei den Distriktschefs einzurichten sind. In die Plankammern sind insbesondere aufzunehmen

1. die Vermessungsakten und Vermessungskarten nach beendetem Verfahren;
2. die bei den Steuerämtern geführten Urstücke der zur Bodenklassifikation vermessenen Gebiete;
3. die trigonometrischen und polygonometrischen Akten der Stadtvermessungen, soweit Städte nicht eigene Plankammern besitzen, die genügend Sicherheit für eine ordnungsgemäße Aufbewahrung bieten und durch Vermessungsbeamte des höheren Dienstes geleitet werden.

§ 5

Eigentümer und Nutzungsberechtigte von Grundstücken sowie Inhaber von Grundstücksrechten haben die in ihrem Besitz befindlichen Pläne, Akten, Vermessungsverzeichnisse usw. dem zuständigen Distriktschef auf dessen Anforderung vorübergehend zur Verfügung zu stellen.

§ 6

Alle von amtlichen Vermessungsstellen im Generalgouvernement ausgefertigten Vermessungspläne, die zur grundbuchlichen Teilung von Grundstücken und zur Grundteilung im Grundkataster oder bei den Hypothekenämtern dienen sollen, bedürfen eines Sichtvermerks des zuständigen Distriktschefs.

§ 7

Die im § 6 genannten Pläne bedürfen, soweit sie von freiberuflichen beeideten Landmessern gefertigt sind, des Prüfungs- und Sichtvermerks des zuständigen Distriktschefs. Eine Aushändigung der Pläne an den Auftraggeber ist erst nach Erteilung des Prüfungs- und Sichtvermerks zulässig. Das Verfahren ist gebührenpflichtig. Die Gebühren werden durch die Regierung des Generalgouvernements festgesetzt.

§ 8

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1941 in Kraft.

Krakau, den 14. Dezember 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 4

Ważne dla założenia jednolitego operatu pomiarowego akta, mapy i plany winny być zbierane w osobnych archiwach map, które należy założyć przy Szefach Okręgów. W tych archiwach map winny być w szczególności przechowywane:

1. akta i plany pomiarowe po ukończonych pracach;
2. prowadzone przy urzędach podatkowych pierworysy obszarów, pomierzonych dla celów klasyfikacji gruntów;
3. trygonometryczne i poligonowe akta pomiarowe dla miast, o ile miasta nie posiadają własnych archiwów, które dają dostateczną rękojmię prawidłowego przechowywania, a prowadzone są przez urzędników pomiarowych wyższej rangi.

§ 5

Właściciele i osoby uprawnione do użytkowania gruntów, jak również posiadacze praw na nieruchomościach, winni znajdujące się w ich posiadaniu plany, akta, spisy aktów pomiarowych itd. właściwemu Szefowi Okręgu oddać na jego żądanie przejściowo do dyspozycji.

§ 6

Dla wszystkich przez urzędy miernicze w Generalnym Gubernatorstwie sporządzonych planów pomiarowych, które mają służyć do przeprowadzenia działów gruntowych w księgach gruntowych oraz w katastrze gruntowym lub w urzędach hipotecznych, wymagane jest widymowanie przez właściwego Szefa Okręgu.

§ 7

O ile wymienione w § 6 plany sporządzone są przez wolnozawodowych mierniczych przysięgłych, wymagane jest zaopatrzenie ich w klauzulę sprawdzenia i widymat właściwego Szefa Okręgu. Wydanie planów do rąk mocodawcy dozwolone jest dopiero po zaopatrzeniu w klauzulę sprawdzenia i widymat. Postępowanie podlega opłatom. Opłaty ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 14 grudnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Außenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14.40 (RM. 7.20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM. 0,30) — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Rządzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.